

Pytanie prejudycjalne

Czy zgodne z art. 15 dyrektywy wspólnotowej nr 75/442/EWG⁽¹⁾ zmienionym w art. 1 dyrektywy nr 91/156/EWG⁽²⁾ oraz z zasadą „zanieczyszczający płaci” są uregulowania krajowe zawarte w art. 58 i nast. dekretu ustawodawczego nr 507 z 1993 r. oraz przepisy przejściowe, które przedłużyły ich obowiązywanie, na podstawie art. 11 dekretu Prezydenta Republiki nr 488 z 1999 r. ze zmianami oraz art. 1 ust. 184 ustawy nr 296 z 2006 r., stanowiąc w ten sposób o utrzymaniu systemu o charakterze fiskalnym celem pokrycia kosztów usługi unieszkodliwiania odpadów i odkładając w czasie wprowadzenie systemu opłat, zgodnie z którym koszt usługi pokrywany jest przez podmioty wytwarzające i przekazujące odpady?

⁽¹⁾ Dz.U. L 194, str. 39.

⁽²⁾ Dz.U. L 78, str. 32.

Skarga wniesiona w dniu 17 czerwca 2008 r. — Komisja Wspólnot Europejskich przeciwko Republice Włoskiej

(Sprawa C-257/08)

(2008/C 209/47)

Język postępowania: włoski

Strony

Strona skarżąca: Komisja Wspólnot Europejskich (przedstawiciele: N. Yerrell i L. Prete, pełnomocnicy)

Strona pozwana: Republika Włoska

Żądania strony skarżącej

— Stwierdzenie, że nie ustanawiając przepisów ustawowych, wykonawczych i administracyjnych koniecznych w celu zastosowania się do dyrektywy 2006/22/WE⁽¹⁾ Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 15 marca 2006 r. w sprawie minimalnych warunków wykonania rozporządzeń Rady (EWG) nr 3820/85 i (EWG) nr 3821/85 dotyczących przepisów socjalnych odnoszących się do działalności w transporcie drogowym oraz uchylającej dyrektywę Rady 88/599/EWG, a w każdym razie nie powiadamiając o ich ustanowieniu Komisji, Republika Włoska uchybiła zobowiązaniom ciążącym na niej na mocy tej dyrektywy;

— obciążenie Republiki Włoskiej kosztami postępowania.

Zarzuty i główne argumenty

Termin transpozycji dyrektywy upłynął w dniu 1 kwietnia 2007 r.

⁽¹⁾ Dz.U. 2006 L 102, str. 35.

Skarga wniesiona w dniu 17 czerwca 2008 r. — Komisja Wspólnot Europejskich przeciwko Republice Greckiej

(Sprawa C-259/08)

(2008/C 209/48)

Język postępowania: grecki

Strony

Strona skarżąca: Komisja Wspólnot Europejskich (przedstawiciele: M. Patakia i D. Recchia)

Strona pozwana: Republika Grecka

Żądania strony skarżącej

— stwierdzenie, że Republika Grecka uchybiła swoim zobowiązaniom ciążącym na niej na podstawie art. 3 ust. 1 i 2, art. 4 ust. 1, art. 5 i art. 8 ust. 1 dyrektywy Rady 79/409/EWG⁽¹⁾ z dnia 2 kwietnia 1979 r. w sprawie ochrony dzikiego ptactwa, nie przyjmując wszystkich środków niezbędnych do pełnej i prawidłowej transpozycji zobowiązań wynikających z tych przepisów;

— obciążenie Republiki Greckiej kosztami postępowania.

Zarzuty i główne argumenty

1. Komisja zbadała prawidłowość środków przyjętych przez Republikę Grecką w celu transpozycji dyrektywy 79/409/EWG. Badanie to wykazało, że niektóre przepisy dyrektywy nie zostały transponowane w pełni lub w sposób prawidłowy.

2. W szczególności Komisja uważa, że Republika Grecka nie dokonała transpozycji art. 3 ust. 1 dyrektywy 79/409/EWG, ponieważ nie przyjęła wszelkich środków niezbędnych do tego, aby ochronić, zachować lub przywrócić wystarczającą różnorodność i obszar naturalnych siedlisk wszystkich gatunków ptactwa określonych w art. 1.

3. Następnie Komisja stwierdza, że art. 3 ust. 2 dyrektywy 79/409/EWG nie został transponowany w pełni i prawidłowo, ponieważ akt transponujący nie dopuszcza kontroli prawidłowości klasyfikacji obszaru jako obszaru ochrony, nie zawiera żadnego przepisu dotyczącego ochrony siedlisk, które znajdują się poza obszarami chronionymi, ale z nimi graniczą, oraz nie zawiera przepisu dotyczącego przywracania zniszczonych siedlisk i tworzenia nowych, chociaż są to ważne cele dyrektywy.